1. - 4. červenec 1982. **Portu** pořádáme podruhé **v Plzni** a Výstaviště, které se ještě loni zdálo nekonečně veliké, je už letos plné až k prasknutí. Lidé sedí v uličkách a všude kolem, v pavilonu při recitálech visí na oknech nebo sedí na trávě pod nimi, protože se dovnitř už nevešli. Pořadatelům je jasné, že se s tím bude muset něco udělat, ale zatím se nemohou dohodnout. Když počet lidí poroste dál, Výstaviště stačit nebude.

Do autorské soutěže se přihlásilo 122 autorů, kteří poslali celkem 260 písniček. Soutěž probíhá ve čtvrtek večer na Výstavišti. Zní 24 písní, z nichž některé dávno zapadly a jiné se zpívají dodnes. Třeba Žalmanovo
Ráno bylo stejný
,
Prolog života
Járy Ježka z Č.P. 8,
Cikánská balada
Ivo Jahelky,
Zvadlo
Hop tropu,
Listopad
a
Fotky
Wabiho Daňka a Křesťanovy
Pláč a smích
a
Panenka
. Na Portě pravidelně začínala pouť legendárních a dodnes zpívaných písniček.

Jen na okraj: v době, kdy nevycházely téměř žádné desky s folkovou, country a trampskou muzikou, se Porta stala jedinečným místem pro diváky z celé republiky, kteří do svých batohů přibalovali kazeťáky a vytrvale v hledišti drželi nad hlavou mikrofon tak, aby přijímal zvuk ze vzdálených reproduktorů. Kvalita nahrávek byla samozřejmě velice tristní. Jejich majitelé byli ale za ně vděční. Nahrané písničky si zpracovali sami a pak už je společně zpívali na vandrech nebo v hospodě. A autoři tušili, že deska jim hned tak nevyjde, takže se lidovění svých písní touto cestou nijak nebránili. Ale blýskalo se na lepší časy: toho roku poprvé přijel na Portu

Český rozhlas s nahrávacím vozem. Nahrával hlavní koncerty, ale také si zval muzikanty do improvizovaného studia v pavilonu „R“. Supraphon se odhodlal vydat LP album
Porta ´82
z nahrávek na festivalu pořízených. To byla teprv bomba! Do té doby se na pultech gramoprodejen ze žánru objevovaly jen staré trampské písně a jediné album trampské moderny, kterou připravil Miloslav Jakub Langer pod názvem
Písně dlouhých cest
.
Porta ´82
tedy byla v tomto směru přelomová a nastartovala neuvěřitelnou sérii: od té doby deska vycházela ke každému ročníku Porty až do roku 1989. V dalších festivalových dnech toho roku probíhá na amfiteátru Výstaviště soutěž interpretační a v té mají plzeňské kapely dvě želízka: countryovou Vegu a folkový Ultramarin. Objevují se tam i další zajímavé kapely jako pražské Bluesberry, litvínovské Popelky, loketští Roháči, brněnská Ozvěna, Sem tam z Týna nad Vltavou, pražský Nerez, českobudějovičtí Nezmaři a olomoucká Plíharmonie.

O dramatický zážitek se nám na Výstavišti tentokrát postaralo počasí. To bylo tak: Pavel Žalman Lohonka na jaře ukončil spolupráci s Minnesegry. Pozval jsem ho, aby na Portu přijel sám jako písničkář. Ale to si netroufal, a tak přizval ke společnému hraní Pavlínu Jíšovou a Tondu Hlaváče. (O tom zas příště.)

(Úryvek z mé knihy ***S kytarou na zádech***, která vyšla v nakladatelství Vítaný host. Pokud by vás knížka zajímala a chtěli byste ji vlastnit, napište mi na
jupp@folkcountry.cz
.)